JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
F. G. JACOBS
4 päivänä toukokuuta 1995 *

1. Komissio on nostanut esillä olevan kanteen, jotta yhteisöjen tuomioistuin vahvistaisi perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla, että Helleenien tasavalta (Kreikka) on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ole määräajassa toteuttanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY [1] ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY [2] täytäntöön panemisen edellyttämiä toimia eikä ole ilmoittanut niitä komissiolle.

2. Neuvosto hyväksyi direktiivin 90/219/ETY 23.4.1990 perustamissopimuksen 130 s artiklan nojalla. Siinä säädetään ne yleiset toimenpiteet ihmisen terveyden ja ympäristön suojelemiseksi, jotka ovat tarpeen käytettäessä geneettisesti muunnettuja mikro-organismeja suljetuissa oloissa. Direktiivin 22 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23 päivänä lokakuuta 1991. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä."

3. Neuvosto hyväksyi direktiivin 90/220/ETY 23.4.1990 perustamissopimuksen 100 a artiklan nojalla. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetään näin:

"Tällä direktiivillä pyritään jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseen ja ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseen, kun:

— levitetään tarkoituksellisesti geneettisesti muunnettuja organismeja ympäristöön;

— saatetaan markkinoille tuotteita, jotka sisältävät geneettisesti muunnettuja organismeja tai koostuvat niistä ja jotka on tarkoitettu levitettäväksi ympäristöön."

* Alkuperäinen kieli: englanti.
1 — EYVL L 117, s. 1.
2 — EYVL L 117, s. 15.

Direktiivin 23 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 23.10.1991 mennessä sekä ilmoitettava ne kaikki komissiolle.

4. Komissio lähetti 20.5.1992 Kreikan hallitukselle kirjeen, jossa se totesi, että määräaika näiden kahden direktiivin täytäntöönpanemiseksi oli umpeutunut eikä komissio ollut saanut mitään tietoa siitä, että Kreikka olisi saattanut direktiivit osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Komissio pyysi, että mikäli Kreikan hallitus katsoi Kreikan voimassa olevan lainsäädännön täyttävän direktiivien vaatimukset, että Kreikan hallitus ilmoittaa sille kyseiset säädökset.

5. Kreikan hallitus ilmoitti 14.9.1992 päivätyllä kirjeellä, että direktiivien täytäntöönpano oli vireillä. Koska Kreikan hallitus ei lähettänyt komissiolle muuta tietoa, komissio antoi 25.5.1993 perustellun lausunnon, jossa se totesi, että Kreikan hallitus oli jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ollut saattanut direktiivejä 90/219/ETY ja 90/220/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Komissio kehotti Kreikkaa täyttämään tämän velvollisuutensa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lausunto on annettu sille tiedoksi. Koska komissio ei saanut lausuntoon vastausta, se kysyi Kreikan toimivaltaisten viranomaisten kanssa 18.5.1994 pidetyssä tapaamisessa tietoja direktiivien täytäntöönpanosta. Tässä tapaamisessa Kreikan viranomaiset ilmoittivat, että tarvittavat täytäntöönpanotoimet olivat valmisteilla. Komissio nosti 15.6.1994 käsiteltävänä olevan kanteen.

6. Kreikan hallitus totesi vastineessaan, että direktiivien 90/219/ETY ja 90/220/ETY saattamista osaksi kansallista oikeusjärjestystä valmisteltiin. Erityisesti direktiivin 90/220/ETY osalta toimivaltaiset viranomaiset eli ympäristöministeriö ja maatalousministeriö katsoivat, että täytäntöönpanotoimet saataisiin toteutettua vuoden 1994 loppuun mennessä. Direktiivin 90/219/ETY osalta Kreikan hallitus totesi, että luonnos presidentin asetukseksi oli tehty, mutta direktiivin aiheen huomioon ottaen usean viranomaisen, muun muassa ympäristöministeriön, terveysministeriön, työministeriön ja teollisuusministeriön, oli tutkittava se, minkä vuoksi oli mahdotonta ilmoittaa täsmällisesti sen lopullista hyväksymispäivää.

7. Kreikan hallitus totesi vastaajan vastauskirjelmässään, että toimivaltaisten ministeriöiden ja tieteellisten järjestöjen edustajista oli koottu toimikunta valmistelemaan

direktiivien täytäntöönpanemiseksi kaksi ministeriöiden päätöstä. Kirjelmään on liitetty esitykset näiksi päätöksiksi.

8. Kreikan hallitus ei siis kiistä laiminlyöneensä direktiivien täytäntöönpanoa. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi vedota puolustukseksi kansallisen oikeusjärjestyksen säädöksiin tai toimintatapoihin tai kansallisesta oikeusjärjestyksestä johtuviin olosuhteisiin, kun se on jättänyt täyttämättä yhteisön lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa ja jättänyt noudattamatta siinä säädettyjä määräaikoja. [3] Tämän vuoksi Kreikka on laiminlyömällä tarvittavien täytäntöönpanotoimien toteuttamisen jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet. Koska Kreikka on laiminlyönyt tarvittavien täytäntöönpanotoimien toteuttamisen, yhteisöjen tuomioistuimen on tarpeetonta vahvistaa, että Kreikka on laiminlyönyt ilmoittaa ne komissiolle. [4]

Ratkaisuehdotus

9. Edellä esitetyn perusteella olen sitä mieltä, että yhteisöjen tuomioistuimen olisi

1) vahvistettava, että Helleenien tasavalta on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ole määräajassa toteuttanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY täytäntöönpanon edellyttämiä toimia;

2) velvoitettava Helleenien tasavalta korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 — Asia C-263/88, komissio v. Ranska, tuomio 12.12.1990, Kok. 1990, s. I-4611, 7 kohta; asia 254/83, komissio v. Italia, tuomio 3.10.1984, Kok. 1984, s. 3395, 5 kohta.

4 — Asia C-365/93, komissio v. Kreikka, tuomio 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-499, 12 kohta.